

Р Е Ш Е Н И Е № 237

гр.Перник, 06.10.2009 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети септември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А. М.**, като разгледа докладваното от съдията административно дело №218/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XI от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на **Ф. Ж. Д. ***** срещу разпореждане №*****/13.06.2008 г. на директора на Районно управление "Социално осигуряване" гр. Перник. Заедно с оспорването на разпореждането в т.5 и т.6 от жалбата е направено искане за присъждане на обезщетение по реда на 204, ал.2 от АПК. Размерът на вредите, които жалбоподателят смята, че е претърпял от незаконосъобразните действия и актове на административния орган за период от 13 години са в размер на 10 000 лв.

С определение от 24.06.2008 г., производствата по обжалване на административния акт и претенцията по реда на чл.203-207 от АПК са разделени. Производството по обжалване на разпореждане № *****/13.06.2008 г. на РУ "СО" е продължило под №212 по описа за 2008 г. на Административен съд-Перник , а производството за обезщетение е образувано под №218/2008 г.

С определение от 09.09.2008 г. адм.дело № 218/2008 г. е спряно, тъй като произнасянето по направеното искане за обезщетение зависи от това дали административния акт, който се обжалва е незаконосъобразен. Спирането е до произнасяне с окончателен акт по адм.д. № 212/2008 г.

С решение № 202/23.10.2008г. по адм. дело № 212/2008г. на Административен съд - Перник, оспорването срещу разпореждане №*****/13.06.2008г. на директора на Районно управление "Социално осигуряване" гр. Перник е отхвърлено с мотиви, че не подлежи на пряк съдебен контрол.

С решение № 2478/23.02.2009г., постановено по адм. дело № 13925/2008г. на Върховния административен съд на Република България - шесто отделение, решение № 202/23.10.2008г. по адм. дело № 212/2008г. на Административен съд -Перник е обезсилено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, с указания за проверка на допустимостта на съдебното производство.

При новото разглеждане на делото административната преписка е комплектована и към нея е приложено решение № *****/06.08.2008г. на ръководителя на ТП на ПОИ, с което е потвърдено разпореждане №*****/13.06.2008г. на директора на Районно управление "Социално

осигуряване" гр. Перник. Образувано е адм. дело № 514/2008г. по описа на Административен съд Перник. По делото е постановено съдебно решение, потвърдено с решение №8472/25.06.2009 г. по дело №2554/2009 г. на Върховен административен съд.

След като окончателно е разрешен спора относно незаконосъобразността на №*****/13.06.2008 г. на директора на Районно управление "Социално осигуряване", потвърдено с решение № *****/06.08.2008г. на Ръководителя на ТП на ПОИ гр.Перник, е възобновено производството по адм.д.№218/2008 г.

Ответникът по иска - Ръководителят на ТП на НОИ гр.Перник, редовно уведомен за съдебното заседание не се явява и не изразява становище по предявената претенция.

Административен съд-Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение №191/29.10.2008 г. е отменено решение № *****/06.08.2008 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, както и потвърденото с него разпореждане №*****/13.06.2008 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при РУ "СО".

Съдът е приел, че неправилно при произнасянето си административният орган за времето от 30.08.1954 г. до 31.12.1956 г. не е зачел като осигурителен стаж на длъжност "подземен маневрист" период от един месец и единадесет дни. Преписката е върната на административния орган, за да се произнесе отново съобразявайки се с указанията на съда.

Според изложеното в първоначалната жалба от незачитането на осигурителния стаж като такъв положен при условията на "първа категория", Ф.Ж.Д. е претърпял неимуществени вреди в размер на 10000 лв. Вредите са причинени от "постоянно разкарване, психически тормоз, който води до заболявания".

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Исковете по глава XI от АПК са граждански и се базират на фактическия състав на неправомерното увреждане, като е без значение виновно ли са действали длъжностните лица.

Вредите, които подлежат на компенсация могат да бъдат имуществени-когато се накърнява имуществено патримониумът на правния субект, при претърпяна загуба или пропусната полза и неимуществени - когато се засягат сериозно личното достойнство на гражданина или му се причиняват болки и страдания, като субсидиарното прилагане на чл.52 от ЗЗД дава възможност обезщетението за последните да се определя по справедливост.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността включва няколко кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт на административен орган, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта и вредата, при която вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт.

В конкретния случай само една от посочените от закона предпоставки е налице-

отмяна на решението на Ръководителя на ТП на НОИ, като незаконосъобразно. Не се установи по делото, че непосредствено от отмененото решение № ***** от 06.08.2008 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, за ищеца да са настъпили вреди в размер на 10 000 лв. Тъй като претенцията е за неимуществени вреди, представляващи "постоянно разкарване, психически тормоз, който води до заболявания" не се установи по делото същите да са пряка последица от отменения административен акт на ответника.

Отговорността на административните органи по чл.203 от АПК се ангажира с цел обезщетяване на реално причинени вреди. Административният акт е отменен като е посочено, че е незаконосъобразен, но той касае период от един месец и единадесет дни в този смисъл реално причинени вреди не са доказани, още по малко в претендирания размер.

С оглед изложеното исковата претенция, като неоснователна следва да се отхвърли изцяло.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения иск по чл.204, ал.1 от АПК от Ф.Ж.Д. ***, срещу Ръководителя на ТП на НОИ-гр.Перник, като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/